

De Val van de mens

Samengesteld door Wieb Rodenhuis n.a.v. een Bijbelstudie van broeder Denijs van Zuijlekom.

We lezen Gen.2:8-25

♣ “Voorts plantte de Heere God een hof in Eden, in het Oosten, en Hij plaatste daar de mens, die Hij geformeerd had. ⁹Ook deed de Heere God allerlei geboomte uit de aardbodem opschieten, begeerlijk om te zien en goed om van te eten; en de boom des levens in het midden van de hof, benevens de boom der kennis van goed en kwaad. ¹⁰Er ontsprong in Eden een rivier om de hof te bevochtigen, en daar splitste zij zich in vier stromen. ¹¹De naam van de eerste is Pison; deze stroomt om het gehele land Chawila, waar het goud is; ¹²en het goud van dat land is goed; daar is de balsemhars en de steen chrysopraas. ¹³De naam van de tweede rivier is Gichon; deze stroomt om het gehele land Ethiopië. ¹⁴De naam van de derde rivier is Tigris; deze stroomt ten oosten van Assur. En de vierde rivier is de Eufraat. ¹⁵En de Here God nam de mens en plaatste hem in de hof van Eden om die te bewerken en te bewaren. ¹⁶En de Here God legde de mens het gebod op: Van alle bomen in de hof moogt gij vrij eten, ¹⁷maar van de boom der kennis van goed en kwaad, daarvan zult gij niet eten, want ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterven. ¹⁸En de Here God zeide: Het is niet goed, dat de mens alleen zij. Ik zal hem een hulp maken, die bij hem past. ¹⁹En de Here God formeerde uit de aardbodem al het gedierte des velds en al het gevogelte des hemels. Ook bracht Hij het tot de mens, om te zien hoe deze het noemen zou; en zoals de mens elk levend wezen noemen zou, zo zou het heten. ²⁰En de mens gaf namen aan al het vee, aan het gevogelte des hemels en aan al het gedierte des velds, maar voor zichzelf vond hij geen hulp, die bij hem paste. ²¹Toen deed de Here God een diepe slaap op de mens vallen; en terwijl deze sliep, nam Hij een van zijn ribben en sloot haar plaats toe met vlees. ²²En de Here God bouwde de rib, die Hij uit de mens genomen had, tot een vrouw, en Hij bracht haar tot de mens. ²³Toen zeide de mens: Dit is nu eindelijk been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees; deze zal „mannin” heten, omdat zij uit de man genomen is. ²⁴Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en zij zullen tot één vlees zijn. ²⁵En zij beiden waren naakt, de mens en zijn vrouw, maar zij schaamden zich voor elkander niet.”

De eerste bedeling eindigt hier met de val van Adam, die je hier direct na Gen 2 krijgt in Gen. 3. Er lijkt geen twijfel te bestaan, dat deze eerste bedeling, die eigenlijk zijn aanvang neemt in Gen. 2:8, en die door gaat tot Gen. 2:25, dat die eerste bedeling de kortste is van alle bedelingen, die er geweest zijn.

Een verklaring die de rabbijnen hebben op grond van Ps. 49:8:

♣ “Niemand kan ooit een broeder loskopen, noch Gode zijn losprijs betalen, 9

(Te hoog immers is de prijs voor hun leven, en voor altoos ontoereikend) 10 Dat hij voor immer zou voortleven, de groeve niet zou zien. 11 Veeleer ziet hij, dat wijzen sterven, dat dwazen en redelozen tezamen te gronde gaan en hun vermogen aan anderen nalaten. 12 Hun diepste gedachte is, dat hun huizen altoos zullen bestaan, hun woningen van geslacht tot geslacht; zij noemen de landen naar hun namen.”

Het gaat in dit gedeelte over de mens want, het is altijd ontoereikend dat een mens een ander mens los kan kopen, nooit verlossen kan. Die losprijs kan niet aan God betaald worden, die prijs is altijd te hoog voor iemands leven en dat hij eeuwig zou leven en het graf niet zou zien.

Het enige wat een mens kan doen en gaan denken: “Mijn huis zal voor altijd bestaan.” Als je jezelf belangrijk vindt, dan kan je nog wel je naam achterlaten.

Als je naar het Hebreeuws kijkt, dan zeggen de rabbijnen, dat deze tekst in feite naar Adam verwijst. Zij zien hier dan een getal in, dat Adam niet stand kon houden, hij met al zijn waardigheid. Het verging hem gelijk de dieren:

Ps 49 vers 13:

▲ “Maar de mens met al zijn praal houdt geen stand; hij is gelijk aan de beesten, die vergaan.”

Uit het Hebreeuws maken de rabbijnen dan op [dat kunnen wij uit het Nederlands hier niet halen] dat hij op de 10e dag na de scheppingsweek is gevallen. Dat dus die eerste bedeling 10 dagen duurde. Een bedeling is een uitdeling van een boodschap. God heeft hier de boodschap aan de mens gegeven om zich te onthouden van maar één boom, een boom der kennis van goed en kwaad. Van alle andere bomen daar mocht hij van eten, maar hij moest zich alleen onthouden van één boom die in het midden van de hof stond.

Verder moest Adam al die dieren en al die vogels en al die levende wezens een naam aan geven, en dat deed Adam ook.

De rabbijnen die zeggen: Kijk die periode, hier beschreven van Gen. 2:8 – Gen. 3, waar de mens Adam in de zonde viel, dat is een periode van 10 dagen, omdat de verzoendag op de 10^e van de maand, daar dan op zou wijzen.

Als we Gen. 2:8-25 doorlezen komen we niet tot de indruk, dat dat nou een verschrikkelijke lange periode is geweest. Er wordt beschreven, hoe God daar een hof plantte in Eden en die beschrijving is maar heel beperkt. Is beperkt tot de bomen, tot de vier rivieren die de hof water geven. Van alle bomen die in die in de hof geplant werden, worden er maar 2 uitgelicht. Dat is de boom des levens en de boom van kennis van goed en kwaad.

De opdracht is dan daar niet van te eten, want als je dat doet, betekent dat onherroepelijk de dood. Heel veel is geschreven aangaande deze boom der kennis van goed en kwaad en de straf die daarop zou volgen, als je het gebod zou overtreden en je hiervan zou eten.

Als je die verklaringen van de rabbijnen leest, dan moeten we eigenlijk tot de conclusie komen, dat er wel heel veel giswerk wordt verricht, dat wel heel veel fantasie wordt toegevoegd. Laten wij niet verder gaan dan wat de bijbel hierover spreekt.

De woorden die God hierover tegen Adam zegt zijn heel eenvoudig, een kind kan het begrijpen. God geeft hier een waarschuwing, iets is dus verboden met die boom van kennis van goed en kwaad en brengt direct de dood met zich mee. Zo wordt het tegen Adam en Eva gezegd. Eet je van die boom, van de vrucht van die boom dan zul je onherroepelijk sterven, dan ga je direct dood. Zo is het echter niet gelopen. Dat oorspronkelijke oordeel, wat God hiervoor zei, die doodstraf die nam in deze geschiedenis een heel andere vorm aan.

Dat God een boom zou planten, die zulke vruchten droeg, is alleen uit te leggen, als we ons realiseren dat God er ongetwijfeld een groter doel mee op het oog had.

We mogen ook gerust aannemen, dat tot dat moment van het eten van die boom, noch Adam, noch Eva enige kennis bezaten van goed en kwaad.

Het ware paradijs met zijn rivieren des levens, met zijn bomen des levens, wordt hier niet geopenbaard. Op de laatste pagina van de Bijbel, daar vind je het ware paradijs van God. Op de begin pagina van de Bijbel vind je alleen maar een schaduwbeeld van het paradijs en in die schaduw, in dat type van het paradijs, daarin waren Adam en Eva geplaatst.

Vaak gaan heel wat verklaringen daar de mist in, want ze spreken over het paradijs, de hof van Eden, alsof dat het ware paradijs is en dat vind je pas aan het eind van de Bijbel. Het ware paradijs overtreft dit paradijs. De schaduw valt vaak in het niet, als de werkelijkheid aan ons wordt geopenbaard.

Wanneer we nadenken over het doel van dit alles, en wat van belang was, dan moeten we ons ook realiseren, dat er op dit moment hier, al reeds gevallen geesten waren, gevallen wezens waren. Die we hier wel niet waarnemen en die ook niet door Adam en Eva werden waargenomen, die zeer waarschijnlijk ook aan Adam en Eva op dit moment volkomen onbekend waren. Adam ging alleen maar met het zichtbare om. Hij gaf aan alle geschapen dieren, allemaal namen, daar is hij heus wel een paar dagen met bezig geweest. Het hele dierenrijk en vogelrijk komt aan hem voorbij, dan ben je wel even bezig.

In dat tijdsbestek, waarvan de rabbijnen zeggen; dat duurde 10 dagen. Aan het eind komt Adam tot de conclusie, dat er geen hulp is die bij hem past. God laat dan een slaap over Adam komen en neemt de rib van Adam, die God uit zijn zijde neemt en formeert God zijn vrouw Eva. Die hij dan noemt manin.

Adam heeft in die periode geen geestelijk wezen gezien. Toch waren ze er, gevallen

geestelijke wezens.

Dat lees je als je in Gen 3:1, dan plotseling staat daar zo'n geestelijk wezen, de slang en die was het listigste van alle dieren des velds, die de Heere God gemaakt had. Deze slang zeide tegen de vrouw: "God heeft zeker wel gezegd; gij zult niet eten van enige boom in de hof?"

De eerste die we hier dan zien, die Adam en Eva hier dan ook zien, dat is die overdekkende Cherub [beschreven in Ez.28] die gevallen is in de zonde van hoogmoed, die zich ook schitterend voordoet aan Eva als een geestelijk wezen.

We moeten ons realiseren, dat de Schrift niet spreekt over het voornemen van de verlossing als iets wat God wel moest inbrengen als een remedie tegen het kwaad dat Adam de schepping heeft binnen gehaald, door zijn ongehoorzaamheid. Want de verlossing was al geplant voordat de mens was geschapen. De verlossing is niet een gevolg van de val van de mens. Jezus Christus was al bestemd als het Lam Gods, van voor de grondlegging der wereld, of beter vertaald; voor de nederwerping van de kosmos [Ef.1:4]. Dat verwijst dan weer naar Gen. 1:2 dat de aarde woest en ledig werd. Dus voor Gen. 1:2 was Christus al voorbestemd als het Lam Gods en als het Lam Gods op te treden, dat is wonderbaarlijk.

Het gebod tot Adam blinkt eigenlijk uit in zijn eenvoudigheid. Alles wat Adam te doen staat is, heerlijk te eten, samen met zijn vrouw Eva, van alle bomen van de hof. Maar ze moeten zich van één ding onthouden, dat is te eten van die boom der kennis van goed en kwaad. Dat gebod is helemaal niet zo moeilijk om te begrijpen en niet moeilijk te onthouden.

Adam wordt hier niet gesteld om een wet met allerlei geboden, allerlei verordeningen, die hij heel zorgvuldig moet betrachten. Hij is omgeven van alles wat goed is, hij moet zich aan één regel houden. De menselijke natuur wordt hier beproefd, de test is heel eenvoudig. Er wordt geen belofte gegeven, wat Adam zou ontvangen, als hij zich wel aan het gebod zou houden, daar wordt helemaal niet over gesproken.

Velen leren dat als Adam gehoorzaam zou zijn gebleven, dat hij dan naar de hemel zou zijn gegaan of dat hij eeuwig leven zou hebben ontvangen Maar dat is pure speculatie, de Bijbel zegt daar niets over.

Wat was nou de consequentie dat hij van die boom at? Als je naar die boom gaat kijken en naar die woorden; *goed en kwaad*, gaat kijken, dan komt dat in Gen.2 twee maal voor in vers 9 en in vers 17:

1. "Ook deed de Here God allerlei geboomte uit de aardbodem opschieten, begeerlijk om te zien en goed om van te eten; en de boom des levens in het midden van de hof, benevens de boom der kennis van goed en kwaad."
2. "Maar van de boom der kennis van goed en kwaad, daarvan zult gij niet eten,

want ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterven.”

Het Hebreeuws heeft hier twee maal het woord sterven, daardoor wordt het dubbel benadrukt.

Deze teksten spreken van de boom zelf, van zijn positie in de hof, hij stond in het midden en ze spreken van het verbod, om van de vrucht te eten. Ook in Gen. 3 vind je daar twee maal dat daarover wordt gesproken, in vers 5 en vers 22:

1. “Maar God weet, dat ten dage, dat gij daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden, en gij als God zult zijn, kennende goed en kwaad.”
2. “En de Here God zeide: Zie, de mens is geworden als Onzer een door de kennis van goed en kwaad; nu dan, laat hij zijn hand niet uitstrekken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij in eeuwigheid zou leven.”

Deze teksten spreken van de consequentie als je er van eet. Je ogen zullen worden geopend en je zult als God zijn. God zegt daarvan in vers 22: “Zie de mens is geworden één onzer, door de kennis van goed en kwaad.”

De verleider, die hier optreedt, vermengt hier waarheid met zijn eigen leugens en dat heeft satan vanaf het begin altijd gedaan en dat doet hij nog steeds. Zijn leugen was vers 4:

▲ “De slang echter zeide tot de vrouw: Gij zult geenszins sterven.”

Dàt was de leugen. Er was geen leugen te vinden in wat hij daarna zei. God beaamt dat in feite ook, want God weet als je daarvan eet zul je ogen geopend worden en gij zult als God zijn kennende goed en kwaad. Het kennen van goed en kwaad is geen verkeerd ding. In de bijbel wordt zelfs het onderkennen van goed en kwaad gezien als een teken, dat iemand volwassen geworden is in het geloof. Dat lezen we in Hebr.5:12b-14:

▲ “En gij hebt nog melk nodig (en) geen vaste spijs. ¹³Want ieder, die nog van melk leeft, heeft geen weet van de rechte prediking: hij is nog een zuigeling. ¹⁴Maar de vaste spijs is voor de volwassenen, die door het gebruik hun zinnen geoefend hebben in het onderscheiden van goed en kwaad.”

Een zuigeling leeft bij de melk en hij heeft helemaal geen kennis, hij weet nog niets van de rechte prediking. Hij moet volwassen worden, dan moet hij gaan eten van de vaste spijs en dan wordt hij volwassen. Het kenmerk van goed en kwaad is dus een kenmerk van volwassen zijn in het geloof, dan heb je kennis van de rechte prediking.

Op zich had die boom best een doel, die boom der kennis van goed en kwaad. Die boom was niet kwaad, daar was niets mis mee. Het was ook Gods bedoeling waarschijnlijk wel geweest, maar dan gaan we speculeren, dat die mens op een gegeven ogenblik van de boom wel mocht eten. De Heere God had niet gezegd; je zult er nooit van eten. Ze moesten er niet nu van eten.

Het was verkeerd dat de mens die zich nog in zijn zuigelingen staat bevond, die nog niet gegroeid was in het geloof, nog in zijn kinderlijke staat was en dan ineens in zijn zuigelingen-staat de ogen zouden worden geopend, in het onderscheiden van goed en kwaad. Want hetgeen hij zou zien, zou hij niet aankunnen.

Dat kon Adam ook niet aan, geen enkel mens kan dat aan. Wij onderscheiden wel goed en kwaad, dat kent ieder mens, maar hij heeft niet die volwassen staat bereikt, dat hij het goede kan doen en het kwade kan laten. Vaak zie je in het geloofsleven, in de groei naar volwassenheid, dat christenen hier heel wat moeilijkheden mee hebben. Zoals Paulus dat ook verwoord heeft: *“Als ik het goede wil doen, ligt het kwade me altijd nabij.”*

Daarom zegt Christus ook: *“Wie zonder zonden is, werpe de eerste steen.”*

Het was dus niet goed, dat hun ogen werden geopend op dit moment hier in de hof. Satan, de slang dacht hiermee zijn doel hiermee te kunnen bereiken, namelijk; de val van de mens, de doodsvaai van de mens. Want God had gezegd; ten dage als gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterven. Helemaal geen kinderen krijgen en dat soort van dingen. Het was gelijk de doodstraf.

Dan was het gelijk alles voorbij. Dat oordeel werd uiteindelijk niet zo uitgevoerd. De proef die God aan Adam en Eva had gegeven, die eenvoudige regel, niet van die boom te eten, die wordt in feite veranderd. Doordat een wijzer en veel superieurer wezen zijn intrede doet hier in de hof. Satan veranderde deze eenvoudige test van God, door te gaan verleiden, de mens te misleiden.

Dat veranderde de test voor Adam en Eva. Als wij deze verandering opmerken, dan zijn we ook in staat op te merken, dat daardoor ook de straf veranderde, namelijk van de doodstraf in een heel andere straf.

Om dit te begrijpen moeten we moeten we eens denken aan de geschiedenis van Job. Satan werd toegestaan om Job ook te beproeven tot in het extreme aan toe.

Aan het eind van het boek Job, zien we dat Job het dubbele ontvangt, van wat hij verloren had. We zien ook dat satan daar eigenlijk de nederlaag leidt. In het Bijbelboek Job is het van God vastgelegd, hoe satan, in het geval van Job, zijn hand helemaal overspeelde. Dat uit al het kwaad, wat satan over Job bracht, God daaruit al het goede voortbracht en dat Job de glorieuze overwinnaar is en dat satan het nakijken heeft en zijn doel niet bereikt.

Dat zelfde mogen we veronderstellen van Adam. In het geval van Job, mogen we gelukkig een glimpje zien van de hemel en een glimpje zien van de onzichtbare kant van het hele verhaal. Een glimp die Job in zijn nood helemaal niet gegeven werd. Want toen hij daar op die ashoop zich zat te krabben met zo'n potscherf en zijn vrienden op bezoek kwamen, wist hij helemaal niet wat hem overkwam, dat er in de hemel over hem gesproken was. Job wist niet dat God toestemming aan satan had gegeven om dit hem allemaal aan te doen.

Echter zo'n doorkijk in de geschiedenis van Job, wordt ons hier in Gen. 3 niet

gegeven in het geval van Adam en Eva, in de hof van Eden die hier verleid worden door satan. Plotseling staat daar in de hof de verleider en hij komt met vragen, ten aanzien van de wil van God, wat God gesproken heeft.

De satan houdt het aas, zou je kunnen zeggen, voor; gij zult als God zijn en Eva die hapt toe. Hij liegt dat hij zegt; gij zult geenszins sterven. De vrouw wordt hier verleid. Adam werd niet verleid. Ook Paulus merkt dat nog op in 2 Kor.11:3:

- ▲ “Maar ik vrees, dat misschien, zoals de slang met haar sluwheid Eva verleidde, uw gedachten van de eenvoudige [en loutere] toewijding aan Christus afgetrokken zullen worden.”

De slang heeft met haar sluwheid Eva verleid, niet Adam. Ook Adam wordt door de Heere ondervraagd in Gen.3:12

- ▲ “Toen zeide de mens: De vrouw, die Gij aan mijn zijde gesteld hebt, die heeft mij van de boom gegeven en toen heb ik gegeten.”

We moeten niet geloven dat Adam aan zijn verklaring weinig waarde hechte en dat hij zich met een Jantje van leiden zich ervan heeft afgemaakt, toen God hem ter verantwoording riep. Adam stond hier in zijn schaamte voor God en we mogen geloven dat hij naar waarheid zijn eigen situatie, hier aan God vertelt, hoe hij er toe gekomen is, dat hij at.

Hij zegt inderdaad; de vrouw die Gij aan mijn zijde gesteld heeft, die heeft mij van de boom gegeven en toen heb ik gegeten, zo was het ook geschied. Adam had niet gesproken met de slang, Eva wel.

Hij werd niet verleid, Eva werd verleid, maar hij kwam tot zonde, omdat hij verbonden was met die vrouw, die aan zijn zijde gegeven was. Hij was a.h.w. één met haar. Omdat Eva tot zonde gekomen was en gegeten had, deed hij dat ook. Wat hij hier zegt is volkomen waar.

De Heer neemt genoegen met zijn verklaring, want de Heer gaat gelijk Zijn Aandacht richten op de vrouw in vers 13:

- ▲ “Daarop zeide de Here God tot de vrouw: Wat hebt gij daar gedaan? En de vrouw zeide: De slang heeft mij verleid en toen heb ik gegeten.”

Het antwoord wat de vrouw geeft, is ook waarheidsgetrouw. Wat opvalt is dat, geen woord van oordeel wordt geuit tegen het schuldige paar, tegen Adam en Eva. De vloek die dan wordt uitgesproken is in eerste instantie gericht op de slang, niet op de mens. Vervolgens zegt God:

- ▲ “En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen.”

Met deze voorzegging, met deze profetie, wordt hier voor het eerst naar de Messias

wordt verwezen. Adam en Eva moeten zich hier over wel verwonderd hebben, want dit is eigenlijk wel een uiting van genade!

De doodstraf die ze verdiend hadden, die kwam niet. “Ten dage *dat gij daarvan eet, zult gij de dood voorzeker sterven.*” Die doodstraf kwam niet. In plaats daarvan wordt de slang vervloekt en hem wordt voorzegt, dat er uit Eva Iemand zal voortkomen, Die hem de kop zal vermorzelen. Die doodstraf wordt veranderd, omdat de verleider hier verleid heeft.

God had gewild dat ze zouden leven, dat ze daar zouden opgroeien en zeer vermoedelijk, maar dat is speculatief, maar dat ze volwassen zouden worden in het geloof, dat ze daarna van die boom zouden eten.

God had gezegd; onthoud je van het eten van die boom van kennis van goed en kwaad, dat vast zit aan de volwassenheid, daar ben je a.h.w. nog niet aan toe. Ze moeten zich verwonderd hebben hier over die genade die aan hun wordt bewezen. Dat de doodstraf hun niet wordt aangezegd maar een ander wordt aangezegd, namelijk de verleider, de slang. Ook hier zien we weer als in de zelfde geschiedenis van Job, dat de boze zijn hand heeft overspeeld. Het was zijn bedoeling, het bewerkstelligen van de val van de mens, maar het werd in plaats daarvan, zijn eigen val.

Zijn verleiding, zijn misleiding gaf God de gelegenheid om de mens genade te schenken.

Tot de vrouw die gezondigd had, onder invloed van de verleiding van de slang en wiens uitnodiging ook Adam was ingegaan en zo ook tot zonde kwam, zegt de Heer in vers 16 en 17:

▲ “Tot de vrouw zeide Hij: Ik zal zeer vermeerderen de moeite uwer zwangerschap; met smart zult gij kinderen baren en naar uw man zal uw begeerte uitgaan, en hij zal over u heersen. ¹⁷En tot de mens zeide Hij: Omdat gij naar uw vrouw hebt geluisterd en van de boom gegeten, waarvan Ik u geboden had: Gij zult daarvan niet eten, is de aardbodem om uwentwil vervloekt; al zwoegende zult gij daarvan eten zolang gij leeft.”

Die doodstraf is dus verandert in heel wat anders. Moeite en smart wordt hier voorzegt aan Eva, maar ook aan Adam. Smart komt hier de schepping binnen, het zuchten van barensnood voor de ganse schepping. Toch als je dat leest over wat tegen Adam wordt gezegd in vers 17 dan klinkt daar ook genade in door; Ten dage als gij daarvan eet zult gij zeker sterven. Maar wat zegt God; zolang gij leeft.

Doornen en distels zal hij u voortbrengen. Ook daarin overheerst smart, maar aan de andere kant spreekt dit ook van Gods genade. Want Adam en Eva zouden oorspronkelijk de doodstraf hebben gekregen en nu is er sprake van leven.

De doodstraf wordt achter gehouden.

Zoals een geestelijk wezen van buitenaf hier was binnen gekomen om te verleiden, zo zou God net zo goed en dat deed Hij ook, een geestelijk wezen van de andere kant,

binnenbrengen in de sfeer van de mens, om de mens te verlossen.

Als Adam en Eva direct gestorven zouden zijn, dan zou er helemaal geen nakomelingschap zijn geweest, dan zou er helemaal geen leven van vele jaren voor hen zijn geweest. Zo zou er ook de mogelijkheid niet zijn geweest, dat de Verlosser zou zijn gekomen.

De verleider haastte zich om die mens uit te schakelen. Hij wist als hij die mens zou uitschakelen door hem aan te moedigen te eten van die boom van die verboden vrucht, dan zou God die mens wel de doodstraf moeten geven.

Maar net zo de verleider zich zou haasten, om zo de mens voorgoed uit te schakelen, zal het Lam van God zich haasten om de mens te verlossen door het leven dat God hem zal schenken. Satan heeft zijn doel niet bereikt, omdat God die doodstraf wel geeft, maar het is een uitgestelde doodstraf.

De beproeving voor Adam, die eerst zo eenvoudig was, was zo enorm zwaar geworden door die verleiding. God heeft echter een opening gegeven om genade te kunnen schenken aan de mens.

Het conflict, wat alreeds liep, wat alreeds tot uiting gekomen was, in Gen.1:2 *“de aarde nu werd woest en ledig”*, dat grote conflict wordt hier in feite in Gen. 3:15 op scherp gezet. Het is voor satan een tikkende tijdbom. *“Ik zal vijandschap zetten tussen haar zaad en uw zaad”*.

Haar zaad, dat is Christus, zal u de kop vermorzelen, dat wordt deze verleider aangezegd.

De mens, verantwoordelijk voor zijn ongehoorzaamheid, gaat gelukkig niet alleen in zijn smart. Ja hij moet lijden, het loon der zonde dragen, maar er wordt hem ook de mogelijkheid gegeven, om dat korte leven, wat hem geschonken wordt, voordat de dood komt en hij tot stof wederkeert, dat hij zal kunnen leren, kennis kan nemen van goed en kwaad, dat hij geestelijk volwassen wordt, dat hij kan groeien in geloof. Adam en Eva kenden niet het geduld van het geloof en het geduld van de hoop, maar nu leerden ze die.

De mens tegenwoordig, als die zich tot Gods Woord richt en gaat daarvan uit, dan leert hij kennen, en leert hij om geduld te oefenen. Om geloof te openbaren, om te hopen op Christus, op het zaad der vrouw, die de kop van de slang zal vermorzelen.

Nu in zijn gevallen staat, heeft de mens te maken met aan de ene kant de kwade motieven van de slang, maar aan de andere kant de voorziening van God, hoe hij mag leven, hoe hij geestelijk mag groeien, tot volwassenheid mag komen. Hoe hij mag komen tot verlossing die Christus ook ons geeft. Hoe die mens a.h.w. groeit in het geloof, tot die vaste zekerheid mag komen, dat hij voor zijn verlies door de val, door het geloof van Christus dubbel vergoed zal worden. Zoals Job ook dubbel in het eind van zijn leven vergoed is geworden.

Wij hebben te maken met een rechtvaardig en goede God.

25 januari 2016